

Požadavky na zpracování soudního sporu (rozepsané zadání)

1. Najděte rozhodnutí soudu k jednomu ze zákonů, ke kterému jste přihlášení pro prezentaci v balíku témat.
2. Rozhodnutí si přečtěte.
3. Dohleďte si právní předpisy, na které se odkazuje a přečtěte si (minimálně) použité části těchto zákonů.
4. Napište výhradně vlastními slovy (tj. žádné přímé citace), o co ve sporu šlo a jak to dopadlo.
 - Není nutné popisovat všechny peripetie, důležitá je podstata sporu, argumenty obou stran a zdůvodněný výsledek.
 - Snažte se o vlastní interpretaci, ale s opřením se o použité právní dokumenty.
5. Na konec úkolu napište použité zdroje ve správné formě. Vzhledem k výše uvedenému bude mezi zdroji minimálně 1 rozhodnutí soudu a 1 zákon (pozor na správné znění), ale pokud jste použili i další zdroje, tak je samozřejmě také uvedete (ve správné formě).
6. Text vložte do odevzdávacího nejpozději v neděli před cvičením, kde bude prezentován.
7. Spor prezentujete v termínu, na který jste se přihlásili, ať už textové zpracování přijmu, nebo si vyžádám opravu. Oprava již probíhá nezávisle na prezentaci, budete na ni mít 7 dní od dne, kdy jsem vám přes poznámkový blok poslala do e-mailu své vyjádření.
8. Každý má jednu možnost písemné opravy na základě zpětné vazby, je možné konzultovat řešení e-mailem.
9. Pokud oprava stále není v pořádku, do konce výuky je nutné se domluvit na termín schůzky, kde si vysvětlíme, jaké má být řešení, jehož pochopení již na schůzce nebo v nejbližších dnech po ní prokážete finálním zpracováním textu.

Příklady zpracování

Odvolání společnosti JRC proti rozhodnutí ÚOOÚ

Otázka legitimitnosti použití kamerového systému pro kontrolu zaměstnanců

Petr Svoboda

Spor, kterým se zabýval Městský soud v Praze se týkal žaloby provozovatele prodejny proti Úřadu na ochranu osobních údajů. V tomto případě se žalobce domáhá odvolání, proti rozhodnutí ÚOOÚ. Předmětem jednání, které vyústilo v pokutování žalobce byla otázka neoprávněného užívání kamerového systému v prodejnách, které žalobce provozuje. Výše pokuty byla tehdy stanovena na 100 000Kč.

Níže uvedený soudní spor má počátek v rozhodnutí Úřadu pro kontrolu osobních údajů z roku 2010, kdy kontrolní orgán (ÚOOÚ) rozhodl v neprospěch žalobce načež byl tento také nucen zaplatit pokutu za své protiprávní jednání. Žalobce (firma JRC Czech a.s.) podal odvolání proti rozhodnutí úřadu, to však bylo ještě téhož roku zamítnuto rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Stěžovatel byl ÚOOÚ obviněn že neoprávněně nakládá s osobními údaji svých zaměstnanců. Konkrétně byl nařčen z nezákonného užívání kamerového zařízení v rozporu se zákonem o ochraně osobních údajů. Jednalo se v první řadě o **nenahlášení** zamýšlené činnosti, kterou mělo být shromažďování a následně zpracovávání videozáznamu zaměstnanců na prodejnách JRC kontrolnímu orgánu (ÚOOÚ). Jinými slovy nedodržení oznamovací povinnosti (podle § 16 odst. 1 zákona 101/2000 Sb.). Dále pak nedostatečné **zajištění informovanosti** a souhlasu subjektů (sledovaných zaměstnanců) ohledně prováděného sběru osobních informací kamerovým systémem (podle § 5 odst. 2 zákona 101/2000 Sb.). Kromě informací o prováděném monitoringu měly být také subjekty informovány o účelu sběru a o **možnosti úprav** těchto dat a **přístupu** k nim (podle § 12 odst. 1 zákona 101/2000 Sb.). Posledním avšak ne méně závažným přečinem bylo **uchovávání kamerového záznamu** po dobu, jež se podle vyjádření ÚOOÚ a MS, ani zdaleka neslučovala s dobou nezbytně nutnou pro zpracování. (podle § 5 odst. 1 pís. e zákona 101/2000 Sb.)

U Městského soudu se provozovatel kamer hájil tím, že se jednalo primárně o účel preventivní ochrany majetku společnosti. Tvrdí že drtivou většinu škod krádežemi páchají jeho vlastní zaměstnanci poskytováním slev. Ani kontrolní úřad, jakožto i soud nebrali tuto skutečnost jako relevantní důvod pro narušování soukromí zaměstnanců. Zaměstnavatel se poté snažil argumentovat, že kamery by měly bránit zejména krádežím herních konzolí. V neprospěch žalobce však svědčí fakt, že záznamová zařízení byla namířena na pokladnu, nikoliv na místa s konzolemi.

Pokus o splnění ohlašovací povinnosti se žalobce snažil dokázat tím, že soudu předložil kopii dopisu, který údajně zaslal ÚOOÚ. Nemá však žádný důkaz, že by tento dokument odeslal ani Úřad žádnou takovou zásilku neobdržel.

Provozovatel prodejen s videohrami neměl souhlas subjektů sledování a proto neměl v činnosti monitoringu kamerami pokračovat. Měl tedy získat jejich souhlas s nahráváním záznamu a informovat je jak o účelu, tak i procesu zpracování dat a možnému přístupu k nim. Žalobce pouze na výkladní skříň umístil štítek s informací o přítomnosti záznamového zařízení. Což je nepostačující.

Co se týče doby po kterou uchovával žalobce záznam z kamer, jednalo se o období jednoho roku. Provozovatel se hájil zejména tím, že kamerové záznamy měly sloužit především k vypátrání konkrétní doby, kdy zaměstnanec porušuje své pravomoce (uděluje slevu na produkt v momentě, kdy na pokladně není zákazník). Tato praktika by se dala podle žalobce odhalit pouze poté, co by následovalo více podezřelých slev po sobě. Soud však předloženou námitku nevezal vzhledem

k tomu, že zpracovatel záznamu uchovával po nepřiměřeně dlouhou dobu veškeré záznamy bez toho, aby je průběžně vyhodnocoval a ponechával jen části.

Konečným verdiktem soudu tedy bylo zamítnutí stěžovatele a následné udělení pokuty za protiprávní jednání.

Soud argumentoval tím, že se jednalo o poměrně markantní zásah do soukromí zaměstnanců (přestože se jednalo o monitoring pracovní činnosti). Navíc se jedná o zásah dlouhodobějšího rázu. Monitorování všech 23 Provozoven totiž trvalo celé 4 roky. Tím se zvyšuje závažnost deliktu, protože archivovaný materiál skýtal informace o vlekém množství osob. Stěžovateli samosebou přitížilo i to, že se jednalo celkem o čtyři porušení zákonného jednání.

Použité zdroje:

- Rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 8A182_2010, ze dne 2. září 2014, (online) Dostupné na: <https://www.uouu.cz/kamerovy-system-v-prodejne-sledovani-zamestnance-na-pracovisti-8-a-182-2010/d-12162>
- Rozhodnutí Úřadu pro Ochranu osobních údajů, sp. zn. SPR-7304/09-27, Praha, dne 15. března 2010, (online) Dostupné na: <https://www.uouu.cz/files/noindex/SR09-7304.pdf>
- Zákon č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 52/2009 Sb. (online) Dostupné na: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-101>

Shrnutí soudního sporu

Pavla Čonková (učo 428432)

Soudní spor se týká jedné z nejlepších licencí v České republice a to licence na práva Krtečka od autora Zdeňka Milera. Moravská ústředna Brno - dále jen žalobkyně, žalovala firmu LAMPS, a. s. z toho, že nezákonně vyráběli, propagovali a prodávali výrobky s motivem Krtečka, ke kterým neměli práva a tím tak klamali zákazníky a "parazitovali" na licenci, na kterou neměli nárok, protože neplatili poplatky dědicům Zdeňka Milera.

Žalobkyně tedy požadovala, aby žalovaná firma okamžitě přestala s výrobou, propagací a prodejem hraček s motivem Krtečka, dále aby dodali všechny faktury, dodací listy, skladovou evidenci a nahradili náklady řízení.

Městský soud v Praze v roce 2008 rozhodl ve prospěch žalobkyně, ale firma LAMPS, a. s. se proti rozsudku odvolala. Vrchní soud v Praze v roce 2009 ale potvrdil rozsudek prvního soudu. Žalovaná firma ještě požadovala dovolání, ale to Nejvyšší soud v Brně v roce 2011 zamítl s tím, že dovolání v této věci je nepřipustné.

Zdroje

- Autorský zákon č. 121/2000 Sb., ve znění k 19. 05. 2008.
- Usnesení Nejvyššího soudu v Brně ze dne 23. září 2011: 23 Cdo 2500/2010.
- FRÁNEK, Tomáš. 2011. Krteček definitivně patří Brnu, pražská firma neuspěla. *Economia*, a.s. [online]. (718252) [cit. 2015-05-09]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/ceska-ekonomika/krtecek-definitivne-patri-brnu-prazska-firma-neuspela/r~i:article:718252/>

Oprava přípravy – Karel – Josef Starý (397620)

Občanské sdružení Oživení (mimo jiné spravující portál “bezkorupce.cz”) se již několikátým rokem snaží získat informace od Českých drah ohledně projektu Živá nádraží. Tento spor jsem si vybral hlavně proto, že se ČD ve svůj prospěch snažily uplatnit zákon o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.), respektive jeho část uvádějící, kdo je “povinným subjektem” (tj. povinen poskytnout informace) při zveřejňování informací, a část obchodního zákoníku (513/1991 Sb.) týkající se obchodních tajemství.

V roce 2006 České dráhy uzavřely smlouvy se třetími stranami v souvislosti s projektem „Živá nádraží.“ Tyto smlouvy se týkají například i Masarykova nádraží v Praze. V prosinci 2008 podalo občanské sdružení Oživení žádost Českým drahám o dodání informací k těmto smlouvám. Žádost byla odmítnuta s odůvodněním, že podle zákona o svobodném přístupu k informacím nejsou České dráhy povinným subjektem (nemusí tedy poskytnout požadované informace) a podle obchodního zákoníku informace, které sdružení požaduje, obsahují obchodní tajemství. Oživení, o. s., se bránilo žalobou zprvu na Městský soud v Praze a poté na Nejvyšší správní soud.

Nejvyšší správní soud rozhodl, že ČD jsou povinným subjektem a pokud smlouvy obsahují obchodní tajemství, nejsou to jména stran, které tyto smlouvy uzavírají. Jediná možnost, jak obchodní tajemství uchránit, je “začerněním” příslušných odstavců, nikoli nevydáním celých smluv. ČD však zůstaly i přes toto rozhodnutí soudu nečinné.

Oživení, o. s., v roce 2012 rozšířilo a znovu podalo svou žádost Českým drahám o poskytnutí kýžených informací. ČD v prvním stupni vyřizování žádost odmítly a ve druhém stupni toto rozhodnutí zrušily a případ vrátilo prvnímu stupni k opětovnému projednání.

Proces vyřizování žádosti uvnitř Českých drah se však opakuje v těchto cyklech zamítnutí žádosti a jejího opětovného předání k přezkoumání, prozatím bez finálního řešení.

Zdroje:

- Náhrada nemajetkové újmy za vleklý spor o informace. In: Bez korupce [online]. 2013, 22.1.2014 [cit. 2015-05-04]. Dostupné z: <http://bit.ly/12B6ILR>
- Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění od 01.09.2008. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-106>
- Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění od 01.07.2008. Dostupné z: <http://zakony.kurzy.cz/513-1991-obchodni-zakonik/platne-080701/>